

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/59/2017
Identifikačné číslo spisu:	7113010102
Dátum vydania rozhodnutia:	09.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7113010102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Bc. L. M. pre zločin poist'ovacieho podvodu podľa § 223 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 9. novembra 2017 v Bratislave dovolanie obvineného Bc. L. M. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Dušana Antola proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. marca 2017, sp. zn. 8 To 1/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Bc. L. M. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I, po predchádzajúcom zrušení rozsudku Krajským súdom v Košiciach, rozhodol tak, že rozsudkom zo 17. októbra 2016, sp. zn. 1 T 2/2013 uznal obvineného Bc. L. M. za vinného zo zločinu poist'ovacieho podvodu podľa § 223 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

potom, čo už odsúdený M. C. dňa 22. novembra 2006 spôsobil v Košiciach na križovatke ulíc Člnková - Úzka poistnú udalosť - dopravnú nehodu, pri ktorej spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla Škoda Fabia, VIN: E., ŠPZ: C., tak s L. M. ako osobou oprávnenou konať za KOMUNÁLNU poisťovňu, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, na základe mandátnej zmluvy č. 7992 uzavreli fiktívnu poistnú zmluvu č. 1070072727 poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na meno W. V., ktorú do KOMUNÁLNEJ poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group predložil L. M., a to aj napriek tomu, že W. V. túto s ním neuzavrela, kde následne KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, po prešetrení nahlásenej poistnej udalosti, vyplatila spoločnosti AVUS International spol. s r. o. vykonávajúcej likvidáciu poistnej udalosti poškodenému z dopravnej nehody poistné plnenie v sume 3 550 Eur, čím tak odsúdený M. C. a obžalovaný L. M. vylákali od KOMUNÁLNEJ poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group neoprávnene poistné plnenie v sume 3 550,22 Eur.

Okresný súd obvinenému za to uložil podľa § 223 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3

(troch) rokov, ktorého výkon podmienene odložil s probačným dohľadom v skúšobnej dobe v trvaní 3 (troch) rokov (§ 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.). Obvinenému súčasne uložil podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej spoločnosti KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorú s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie (§ 288 ods. 1 Tr. por.).

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. marca 2017, sp. zn. 8 To 1/2017 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolací súd nezistil chyby konania, vykonané dokazovanie považoval za dostatočné a zákonné. Stotožnil sa s právnou kvalifikáciou skutku a uloženým trestom. V odôvodnení uznesenia rozviedol skutočnosti vedúce k správnosti výroku o vine obvineného a k nevyhoveniu návrhu na zastavenie trestného stíhania pre neúmernú dĺžku konania.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Dušana Antola dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a z opatrnosti aj o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t. j. z dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený argumentoval tým, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku. V konaní nebol preukázaný jeho úmysel podviesť poisťovňu, postupoval podľa zákona a mandátnej zmluvy. Vo vykonaných dôkazoch sú rozpory, čo malo vplyv na skutok a právnu kvalifikáciu. Na objasnenie skutku mala byť vykonaná konfrontácia obvineného so spoluobvineným, znalecké - grafologické dokazovanie pravosti podpisu, vykonané dokazovanie v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia krajského súdu. Nedokázaná vina má rovnaký dôsledok ako dokázaná nevina, preto mala byť aplikovaná zásada in dubio pro reo. Z dôvodu neúmernej dĺžky konania (od skutku uplynulo viac ako 10 rokov) žiadal podľa § 281 ods. 1 Tr. por. zastaviť trestné stíhanie, lebo sú tu okolnosti jeho neprípustnosti podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tz 2/2003 a 2 Tz 3/2003, Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3 T 1/2010 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 17/2002. V ďalšej časti dovolania obvinený ozrejmil postup uzatvárania poisťných zmlúv s tým, že nemal povinnosť overovať doklady a podpis žiadateľa. Zmluva prešla niekoľkými kontrolami poisťovne, ktorá ju nenamietala, naopak promptne uhradila poisťné plnenie. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona vo výrokoch o vine a treste napadnutým rozsudkom (správne má byť uznesením - pozn. dovolacieho súdu) Krajského súdu v Košiciach a rozsudkom Okresného súdu Košice I, rozhodnutia zrušiť a Okresnému súdu Košice I prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Košice, splnomocnencovi poškodenej spoločnosti, obhajcovi obvineného, bývalému obhajcovi a obvinenému (posledným menovaným bolo dovolanie doručované na vyjadrenie zrejme omylom - pozn. dovolacieho súdu).

Okresný prokurátor vo vyjadrení uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné a dovolaciemu súdu ho navrhol zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Vina obvineného bola preukázaná, dôkazy vykonané zákonným spôsobom, preto neboli pochybnosti o správnosti právnej kvalifikácie. Obvinený ako mandatár konajúci v mene a v prospech poisťovne si nemohol nevšímnúť antedatovanie poisťnej zmluvy a jej neuzatváranie s osobou ženského pohlavia. Vo vzťahu k žiadosti o zastavenie trestného stíhania z dôvodu porušenia práva na prejednanie vecí v primeranej lehote sa stotožnil s názorom krajského súdu.

Poškodená spoločnosť mala za to, že rozhodnutiami súdov nižšieho stupňa nebol porušený zákon alebo ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzali. Neboli dané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., preto dovolaciemu súdu navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Nakoľko Okresný súd Košice I nezaslal vyjadrenia okresného prokurátora a poškodenej spoločnosti k dovolaniu obvineného ostatným procesným stranám, toto pochybenie napravitel dovolací súd prípisom z

13. októbra 2017. Na vyjadrenia reagoval len obvinený prostredníctvom svojho obhajcu.

Obvinený zotrval na dôvodoch podaného dovolania s tým, že je nevinný, celý proces považuje za nátlak na jeho osobu, súdy a prokuratúra sú voči nemu zaujaté.

Najvyšší súd ako súd dovolací následne skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným Bc. L. M. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Košice I, t. j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený z opatrnosti uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý bližšie nekonkretizoval.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v rámci uvedeného dovolacieho dôvodu možno úspešne uplatňovať aj nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov, ale len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje. Na druhej strane za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdu v rozpore s predstavami obvineného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. Zároveň namietanie rozsahu dokazovania a

posúdenia dôkazov podľa predstáv obvineného nespadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Obvinený nešpecifikoval dôkaz, ktorý mal byť vykonaný nezákonným spôsobom, pričom dovolací súd v tomto smere pochybenia nezistil.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený namietol nevykonanie konfrontácie, grafologického skúmania podpisu, vykonané dokazovanie, nepreukázanie úmyslu a z toho vyplývajúcu nesprávnu právnu kvalifikáciu. S ohľadom na dĺžku konania sa taktiež domáhal zastavenia trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod., i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle ustanovenia § 223 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. sa poisťovacieho podvodu dopustí ten, kto ako zamestnanec, člen, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto poisťné plnenie poskytuje, napomáha získať poisťné plnenie tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie, pričom takýmto činom spôsobí väčšiu škodu.

Objektom trestného činu poisťovacieho podvodu je cudzí majetok, a to majetok subjektu poskytujúceho poisťné plnenie, pričom páchatelom môže byť iba špeciálny subjekt (zamestnanec, člen, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za poisťovňu alebo zaistovňu). Objektívna stránka spočíva v napomáhaní

oprávnenej osoby konajúcej za poisťovňu alebo zaistovňu získať plnenie tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' a/ chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. sa škodou na účely Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Väčšou škodou sa v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok malej škody, t. j. 2 660 Eur.

Dovolací súd pri posudzovaní naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného, vychádzal zo skutkových okolností ustálených súdmi nižšieho stupňa. Ako bolo uvedené vyššie, takto zistený skutkový stav nie je dovolací súd oprávnený skúmať a meniť.

Obvinený ako oprávnená osoba konajúca za Komunálnu poisťovňu, a.s. na základe mandátnej zmluvy uzatvoril po dopravnej nehode spoluobvineného M. C. návrh poisťnej zmluvy zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 1070072727 s dátumom 20. novembra 2006 na meno W. V. napriek tomu, že W. V. nebola skutočným poisťníkom, ktorým bol spoluobvinený M. C., ktorý aj zaplatil prvú splátku poisťného. Obvinený po uzatvorení zmluvy túto zaslal Komunálnej poisťovni, a.s., ktorá na základe výzvy spoločnosti AVUS International spol. s r. o. vyplatila poisťné plnenie v prospech poškodeného z dopravnej nehody vo výške 3 550,22 Eur. Obvinený teda úmyselne umožnil spoluobvinenému M. C. uzatvoriť zmluvu na inú osobu, aby škodovú udalosť vyplatila poškodená Komunálna poisťovňa, a.s. a nie vinník dopravnej nehody - spoluobvinený M. C.. Poškodenej poisťovni pritom spôsobil väčšiu škodu.

Neobstojí tvrdenie obvineného, že konal v súlade so zákonom a mandátnou zmluvou, nakoľko aj v prípade neoverovania údajov poskytnutých klientom mu muselo byť zrejmé, že zmluvu uzatvára s osobou iného pohlavia, ako je uvedená na zmluve. Navyše, keď sám zmluvu vyplňal. Predmetné motorové vozidlo pritom W. V. predala spoluobvinenému M. C. prostredníctvom leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. 29. novembra 2004. Rovnako nie je relevantná námietka, že poisťovňa odobrila predmetnú zmluvu, nakoľko pracovníci Komunálnej poisťovne, a.s. nemohli objektívne zistiť zámenu osôb, keďže nikto z nich nebol pri podpise zmluvy prítomný.

Dovolací súd taktiež nevzhliadol dôvod na zastavenie trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. V obvinených uvádzaných rozhodnutiach síce bolo aplikované predmetné ustanovenie, avšak išlo o výnimočné prípady. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tz 2/2003, v zásade neprichádza do úvahy zastavenie trestného stíhania pre neúmernú dĺžku konania na základe medzinárodnej zmluvy, pretože žiadna medzinárodná zmluva k takému postupu Slovenskú republiku nezaväzuje. Túto skutočnosť môže súd zohľadniť pri výmere trestu. Uplynutie doby viac ako osem rokov od vznesenia obvinenia možno považovať z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd za extrémny prípad, ktorý by odôvodňoval zastavenie trestného stíhania, najmä ak sa správanie poškodenej strany významným spôsobom podieľalo na neúmerne dlhom konaní. Podľa odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2012, sp. zn. 1 T 17/2002 sa zastavenie trestného stíhania aplikovalo z viacerých príčin - dĺžka konania, vek obžalovaného (viac ako 81 rokov), neskončiteľnosť konania pre nepriaznivý zdravotný stav obžalovaného. V namietanom rozhodnutí Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2011, sp. zn. 3 T 1/2010 súd zhrnul úvahy, ktoré ho pôvodne viedli k zastaveniu trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por., a to viac ako 17 rokov od spáchania skutkov a z toho vyplývajúca absencia spoločenskej závažnosti, vykonanie predpokladaného trestu už v rámci väzobného stíhania a predpoklad ukladania trestu za použitia mimoriadneho zníženia. Súd považoval za medzinárodnú zmluvu, ktorá ustanovuje zastavenie trestného stíhania, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie o zastavení trestného stíhania však bolo

zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 10/2010. V súvislosti s predmetnými rozhodnutiami je potrebné poznamenať, že aj keď v uznesení Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1 T 17/2002 a rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3 T 1/2010 je poukázané na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tz 2/2003 ako na judikát pod sp. zn. Tpj 5/04, uvedené rozhodnutie nebolo prijaté ako judikát z dôvodu jeho späťvzatia z rokovania trestného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konaného 2. júla 2004. Pokiaľ ide o obvineným uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2003, sp. zn. 2 Tz 3/2003, toto nesúviselo so zastavením trestného stíhania, ale s nutnosťou doplnenia dokazovania, pričom rozsudok bol vydaný v neprospech obvineného, ktorý bol súdom prvého stupňa oslobodený spod obžaloby.

V danej trestnej veci bolo obvinenému Bc. L. M. vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, I. oddelenie ekonomickej kriminality, Košice 29. mája 2012. Obžaloba bola na Okresný súd Košice I podaná 11. januára 2013. O vine obvineného bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 17. októbra 2016, sp. zn. 1 T 2/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 6. marca 2017, sp. zn. 8 To 1/2017. Od vznesenia obvinenia do právoplatnosti rozhodnutia uplynulo necelých 5 rokov, pričom je potrebné pripomenúť, že vo veci už bolo raz rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I z 22. septembra 2014, sp. zn. 1 T 2/2013, ktorý bol na základe odvolania prokurátora do oslobodzujúceho výroku u obvineného zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach z 28. júla 2015, sp. zn. 8 To 28/2015. Dĺžku súdneho konania pritom ovplyvnili prekážky na strane obvinených, zástupcu poškodeného, ako aj súdu. Aj keď od spáchania skutku uplynulo viac ako 10 rokov, nemožno prípad považovať za extrémny. Po podaní trestného oznámenia poškodenou spoločnosťou v auguste 2011 (poškodená spoločnosť pristúpila k takémuto kroku až po námietkach W. V., že poisťnú zmluvu nepodpísala a nie je ochotná uhradiť poisťovňou uplatnený nárok na náhradu časti poisťného plnenia vo výške 402,91 Eur) prebiehalo prípravné konanie plynulo. V konaní nenastali extrémne skutočnosti ako vo vyššie uvádzaných rozhodnutiach, pričom na dlhšiu dobu od spáchania skutku prihliadol súd prvého stupňa pri ukladaní trestu, keď obvinenému uložil podmienkový trest s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

V súvislosti s nevykonaním dokazovania (konfrontácie a grafologického skúmania podpisu) je potrebné poznamenať, že je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. Námietky smerujúce k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného, pritom svojim obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nad rámec je nutné poukázať na skutočnosť, že vyšetrovateľka chcela v prípravnom konaní vykonať konfrontáciu medzi obvineným a spoluobvineným M. C., avšak ako vyplýva zo zápisnice o konfrontácii z 8. októbra 2012 (č. l. 49-52), obaja obvinení využili svoje zákonné právo a nevypovedali.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol naplnený.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného Bc. L. M. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., a preto najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.